

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, Wydział XI Gospodarczy do spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Ryszard Rakower

po rozpoznaniu 1 lutego 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w toku postępowania sanacyjnego dłużnika

“Kwiatkowski” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lwówku (numer KRS: 0000220224)

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania sanacyjnego

postanowił:

1. umorzyć postępowanie sanacyjne dłużnika “Kwiatkowski” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lwówku,
2. kosztami postępowania obciążyć dłużnika.

SSR Ryszard Rakower

Uzasadnienie

W dniu 5 lutego 2022 r. ING Bank Śląski S.A. wniósł o umorzenie postępowania sanacyjnego dłużnika “Kwiatkowski” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lwówku, podnosząc, że jego dalsze prowadzenie zmierza do pokrzywdzenia wierzycieli.

Wierzyciel podniósł, że postępowanie sanacyjne trwa ponad 2 lata, a w jego toku nie pozyskano kapitału obrotowego, który pozwoliłby realizować konieczne działania inwestycyjne oraz umożliwić choć częściowe zaspokojenie wierzycieli.

Wierzyciel wskazał również m.in., że dłużnik nie ściągnął wierzytelności od spółek powiązanych i nie uzyskał przychodów nawet na pokrycie zobowiązań z tytułu wynagrodzeń, co skutkowało koniecznością uzyskania pożyczki w wysokości 500 000 zł oraz jej zabezpieczeniem hipotekami na majątku dłużnika. ING Bank Śląski S.A. zwrócił też uwagę na spadające przychody, brak rentowności na jakimkolwiek poziomie, ujemne kapitały własne i pogłębiającą się stratę oraz koszty operacyjne kilkukrotnie przewyższające przychody. Zdaniem wierzyciela, postępowanie sanacyjne dłużnika powinno być kontynuowane jedynie

Sygn. akt XI GRs 14/19

przy założeniu wdrożenia procesu dezinwestycji poprzez sprzedaż nieruchomości (zakładu) w Lwówku, co zapewniłoby rzeczywistą szansę zaspokojenia wierzycieli w krótkim horyzoncie czasowym (k. 3313-3320 akt).

W odpowiedzi na wniosek wierzyciela pismem z 26 sierpnia 2022 r. zarządca wniósł o oddalenie wniosku. Zarządca podniósł, że ponad 2,5-letni okres postępowania sanacyjnego udowodnił, iż dłużnik nie dysponuje własnymi zasobami, które mogłyby być przeznaczone na rozwój spółki. Nie nastąpiła też spłata zobowiązań przez spółki belgijskie, których dyrektorem generalnym jest Bekir Cicek, będący zarazem jedynym wspólnikiem dłużnika. Zarządca dodał, że od co najmniej 6 lat nie poniesiono żadnych nakładów inwestycyjnych, a większość sprzętu istotnego z punktu widzenia procesów produkcyjnych nie posiada certyfikatów Urzędu Dozoru Technicznego. Zarządca wskazał zarazem, że sprzedał nieruchomości w Grońsku za 980 000 zł brutto, jak również planuje sprzedaż nieruchomości w Lwówku. Zarządca wskazał, że dysponuje ofertą Temettu sp. z o.o. na zakup nieruchomości w Lwówku, opiewającą na 10 000 000 zł netto, a sprzedaż na takich warunkach umożliwiłaby spłatę wierzycieli (k. 4247-4248 akt).

W dniu 16 grudnia 2022 r. zarządca wniósł o jego zmianę lub rozważenie umorzenia postępowania. Zarządca wskazał m.in., że wspólnik dłużnika Bekir Cicek, pomimo zapewnień, nie dofinansował spółki. Ponadto reprezentowane przezeń spółki belgijskie nie spłaciły zadłużenia wobec „Kwiatkowski” sp. z o.o. Bekir Cicek jako reprezentant ww. spółek miał też nie dotrzymywać terminów dostaw materiałów, a płatności były nieterminowe. Zarządca dodał, że Bekir Cicek przez 3 lata nieustannie atakował zarządcę i utrudniał proces sprzedaży majątku. Zarządca nadmienił, że kontynuowanie postępowania sanacyjnego nie ma uzasadnienia ekonomicznego, gdyż z każdym miesiącem zmniejsza się realność spłaty wierzycieli niezabezpieczonych na majątku dłużnika. Zarządca wskazał też, że zobowiązania powstałe po otwarciu postępowania sanacyjnego wynoszą już 1 550 000 zł. Ponadto w toku postępowania sanacyjnego narosło kilkaset tysięcy złotych odsetek od wierzytelności zabezpieczonych rzeczowo. W II półroczu 2022 r. spółka wykazywała straty w wysokości 50 000 – 80 000 zł miesięcznie, a działania mające na celu sprzedaż siedziby przedsiębiorstwa w Lwówku zostały wstrzymane (k. 4596-4597 akt).

Sąd ustalił co następuje:

Postanowieniem z 5 listopada 2019 r., sygn. akt XI GR 87/19, Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu otworzył postępowanie sanacyjne dłużnika "Kwiatkowski" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lwówku.

Suma wierzytelności uznanych w spisie wierzytelności sporządzonym przez zarządcę wyniosła 12 309 437,44 zł, z czego 11 031 880,18 zł stanowią wierzytelności zabezpieczone rzeczowo. Wierzyciele, którym przysługują wierzytelności zabezpieczone hipoteką lub zastawem nie wyrazili zgody na objęcie tychże wierzytelności układem. Niemal cały majątek dłużnika jest obciążony rzeczowo (k. 3750, 3845-3846 akt).

Główny składnik majątku dłużnika stanowią nieruchomości w Lwówku, wycenione na łączną kwotę 9 057 000 zł (k. 3112 akt).

Od czasu otwarcia postępowania sanacyjnego koszty przewyższają przychody z działalności gospodarczej dłużnika. Dłużnik nie wykonuje również zobowiązań powstałych po otwarciu postępowania sanacyjnego, przy czym ich suma jest coraz wyższa (k. 3750, 4240-4241, 4292, 4603-4604 akt).

W dniu 31 stycznia 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 689 000 zł, w tym 413 500 zł wobec ZUS, 261 000 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 17 200 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 3634 akt).

W styczniu 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 63 126,39 zł i 5 850,00 euro, a wydatki 146 291,96 zł (k. 3635 akt).

W dniu 28 lutego 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 725 000 zł, w tym 431 100 zł wobec ZUS, 273 000 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 21 100 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 3576 akt).

W lutym 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 50 742,09 zł i 12 615,00 euro, a wydatki 103 350,99 zł (k. 3577 akt).

W dniu 31 marca 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 757 000 zł, w tym 452 100 zł wobec ZUS, 284 000 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 21 100 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS (k. 3922v akt).

W marcu 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 68 442,89 zł i 26 963,75 euro, a wydatki 123 203,42 zł (k. 3923 akt).

Sygn. akt XI GRs 14/19

W dniu 30 kwietnia 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 815 000 zł, w tym 498 000 zł wobec ZUS, 295 000 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 21 100 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS (k. 3995v akt).

W kwietniu 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 52 895,99 zł, a wydatki 113 649,00 zł (k. 3996 akt).

W dniu 31 maja 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 848 000 zł, w tym 517 000 zł wobec ZUS, 306 000 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 25 000 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 3871v akt).

W maju 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 39 562,70 zł i 13 816,25 euro, a wydatki 85 012,82 zł (k. 3872 akt).

W dniu 30 czerwca 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 852 400 zł, w tym 509 400 zł wobec ZUS, 317 800 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 25 000 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS (k. 4178 akt).

W czerwcu 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 50 197,37 zł, a wydatki 114 274,29 zł (k. 4179 akt).

W dniu 31 lipca 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 908 200 zł, w tym 554 000 zł wobec ZUS, 329 000 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 25 060 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 4299 akt).

W lipcu 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 49 084,12 zł i 4360 euro, a wydatki 258 035,92 zł (k. 4301 akt).

W dniu 31 sierpnia 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 945 700 zł, w tym 580 300 zł wobec ZUS, 340 000 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 25 060 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 4369 akt).

W sierpniu 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 41 003,03 zł, a wydatki 73 835,55 zł (k. 4371 akt).

W dniu 30 września 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 956 900 zł, w tym 580 300 zł wobec ZUS, 351 000 zł z tytułu podatku

Sygn. akt XI GRs 14/19

od nieruchomości i 25 060 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 4441 akt).

We wrześniu 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 88 413,02 zł i 12 850 euro, a wydatki 101 045,42 zł (k. 4443 akt).

W dniu 31 października 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 992 000 zł, w tym 604 500 zł wobec ZUS, 362 700 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 25 060 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 4540 akt).

W październiku 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 49 853,49 zł, a wydatki 90 654,80 zł (k. 4543 akt).

W dniu 30 listopada 2022 r. niewykonywane zobowiązania (powstałe po otwarciu postępowania) wynosiły 1 005 583,79 zł, w tym 606 500 zł wobec ZUS, 373 900 zł z tytułu podatku od nieruchomości i 25 060 zł z tytułu podatku od środków transportu. Zarządca spłacał miesięcznie 7 600 zł tytułem układu ratального z ZUS oraz uiszczał 1 000 zł na poczet podatku od nieruchomości (k. 4612 akt).

W listopadzie 2022 r. wpływy z działalności gospodarczej wyniosły 126 427,14 zł i 1 790 euro, a wydatki 97 931,45 zł (k. 4613 akt).

Reprezentant dłużnika Bekir Cicek jest skonfliktowany z zarządcą i kwestionuje jego czynności (k. 2899-2901, 3729, 3787-3789, 4517-4518 akt). W dniu 5 grudnia 2022 r. Bekir Cicek złożył wniosek o odwołanie zarządcy (k. 4529-4534 akt).

Pod koniec 2022 r. zarządca podjął działania mające na celu sprzedaż wierzytelności oraz nieruchomości w Grońsku i w Pniewach. Brak było zainteresowania zakupem wierzytelności oraz nieruchomości w Grońsku. Wpłynęła tylko jedna oferta dotycząca nieruchomości w Pniewach. Oferent zaproponował ich zakup za 3 155 200 zł netto, jednakże zaproponował płatność dopiero po 6 miesiącach od wyboru oferty (k. 4598-4599 akt).

Dłużnik zмага się z brakiem zleceń i brakiem dostaw materiałów do produkcji (k. 4441, 4539 akt).

* W 2022 r. przychody z usług produkcyjnych wyniosły 370 000 zł, a koszty produkcji wyniosły ok. 1 300 000 zł. Przez kilka miesięcy działalność produkcyjna w ogóle nie była prowadzona, a pracownicy korzystali z urlopów lub sprząтали siedzibę spółki. Kontynuowanie działalności produkcyjnej w 2023 r. wiązać się będzie – w myśl prognoz zarządcy – ze stratą w wysokości ok. 1 mln zł. Dłużnik uzyskał w 2022 r. przychody z najmu w wysokości 527 000

Sygn. akt XI GRs 14/19

zł. Od 1 stycznia 2023 r. wpływy z tytułu czynszu będą niższe o 22 000 zł miesięcznie z uwagi na rezygnację najemcy z części zajmowanej dotąd powierzchni (k. 4684 akt).

Niewykonywane przez dłużnika zobowiązania powstałe po otwarciu postępowania sanacyjnego opiewały w połowie stycznia 2023 r. na kwotę 1 612 000 zł, w tym 692 000 zł wobec ZUS, 385 000 zł wobec Miasta i Gminy Lwówek, 360 000 zł wobec DGA S.A. z tytułu pożyczki i 150 000 zł wobec Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (k. 4684 akt).

W księgach wieczystych nieruchomości w Lwówku wpisane zostały ostrzeżenia o zakazie ich zbywania do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie z powództwa Bekira Cicka przeciwko zarządcy oraz ING Bankowi Śląskiemu S.A. Ostrzeżenia zostały wpisane na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z 22 grudnia 2022 r. (k. 4685v akt oraz wydruki treści ksiąg wieczystych).

Powyższe ustalenia Sąd poczynił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których wiarygodność nie budziła wątpliwości. Zgodnie z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 209 ust. 1 p.r. dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z art. 245 kpc w zw. z art. 209 ust. 1 p.r. wynika natomiast, że dokumenty prywatne stanowią dowód tego, iż osoba która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 325 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego sąd umarza postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli:

- 1) prowadzenie postępowania zmierzałoby do pokrzywdzenia wierzycieli;
- 2) dłużnik wniósł o umorzenie postępowania i zezwoliła na to rada wierzycieli;
- 3) układ nie został przyjęty;
- 4) uprawomocniło się postanowienie o ogłoszeniu upadłości dłużnika.

Z kolei w myśl art. 325 ust. 2 p.r. sąd może umorzyć postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli z okoliczności sprawy, w szczególności z zachowania dłużnika, wynika, że układ nie zostanie wykonany. Przepis art. 325 ust. 3 p.r. przewiduje natomiast, że sąd może umorzyć postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli dłużnik nie wykonuje poleceń sędziego-komisarza i zezwoliła na to rada wierzycieli.

Stosownie do art. 326 ust. 2 p.r. sąd umarza postępowanie układowe albo postępowanie sanacyjne, jeżeli dłużnik utracił zdolność do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania i zobowiązań powstałych po jego otwarciu oraz zobowiązań, które nie mogą zostać objęte

układem. Domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do zaspokajania zobowiązań, jeżeli opóźnienie w ich wykonywaniu przekracza trzydzieści dni. W myśl art. 326 ust. 3 p.r. sąd umarza natomiast postępowanie sanacyjne, jeżeli brak jest realnych możliwości przywrócenia dłużnikowi zdolności do wykonywania zobowiązań.

W rozpoznawanej sprawie ziściły się ustawowe przesłanki umorzenia postępowania określone w art. 325 ust. 1 pkt 1 p.r., art. 326 ust. 2 p.r., jak i art. 326 ust. 3 p.r.

Nie budzi przede wszystkim wątpliwości, że dłużnik utracił zdolność do bieżącego zaspokajania zobowiązań powstałych po otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego. Zobowiązania te w 2022 r. narastały w szybkim tempie, na co wskazują informacje zawarte w sprawozdaniach zarządcy za poszczególne miesiące. W połowie stycznia 2023 r. niewykonywane zobowiązania, powstałe po otwarciu postępowania, wynosiły łącznie aż 1 612 000 zł.

W 2022 r. dłużnik nie tylko nie odzyskał zdolności do bieżącego wykonywania zobowiązań, ale jego sytuacja ekonomiczna znacząco się pogorszyła. Utrata zdolności dłużnika do wykonywania ww. zobowiązań ma zatem trwały charakter i brak jest realnych możliwości jej przywrócenia. W tym stanie rzeczy kontynuowanie postępowania sanacyjnego pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z jego celami, określonymi w art. 3 ust. 1 p.r., a Sąd był zobligowany umorzyć postępowanie na podstawie art. 326 ust. 2 p.r.

Sytuacja ekonomiczna dłużnika jednoznacznie wskazuje też, że brak jest realnych możliwości przywrócenia dłużnikowi zdolności do wykonywania zobowiązań. Działalność produkcyjna dłużnika przynosi straty, które w 2022 r. wyniosły ok. 1 000 000 zł. Strat tych nie rekompensowały wpływy z najmu nieruchomości. Co istotne, wpływy te od stycznia 2023 r. będą niższe o 22 000 zł miesięcznie z uwagi na rezygnację najemcy z części zajmowanej dotąd powierzchni. Dłużnik zmagają się ponadto z brakiem zleceń i brakiem dostaw materiałów do produkcji. W przypadku kontynuowania działalności produkcyjnej, spodziewać należy się w 2023 r. dalszych znaczących strat, rzędu 1 000 000 zł. Dodać należy, że przez ponad 3 lata prowadzenia postępowania sanacyjnego nie znaleziono inwestora, spółka nie została dokapitalizowana przez wspólnika, a park maszynowy jest wyeksploatowany. Nie ma zatem widoków, by – w przypadku kontynuowania postępowania sanacyjnego – dłużnik odzyskał zdolność do wykonywania zobowiązań. Wręcz przeciwnie – należy liczyć się z pogłębianiem się strat i dalszym, lawinowym narastaniem niewykonywanych, bieżących zobowiązań (w szczególności publicznoprawnych).

Wbrew przewidywaniom zarządcy, wyrażonym jeszcze w piśmie z 26 sierpnia 2022 r., nie ma też obecnie widoków, że – w przypadku kontynuowania postępowania sanacyjnego – uda się w rozsądnym czasie zaspokoić wierzycieli dzięki sprzedaży majątku dłużnika.

Sygn. akt XI GRs 14/19

Kluczowe znaczenie w tym względzie miałyby niewątpliwie sprzedaż nieruchomości w Lwówku, na co zwrócił uwagę już ING Bank Śląski S.A. we wniosku o umorzenie postępowania sanacyjnego. Do sprzedaży tych nieruchomości nie doszło, a w księgach wieczystych wpisane zostały ostrzeżenia o zakazie ich zbywania do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie z powództwa Bekira Cicka przeciwko zarządcy oraz ING Bankowi Śląskiemu S.A. Z uwagi na treść ww. ostrzeżeń, brak jest obecnie możliwości sprzedaży nieruchomości w Lwówku. Z kolei proces w sprawie z powództwa Bekira Cicka przeciwko zarządcy oraz ING Bankowi Śląskiemu S.A. może trwać nawet kilka lat. Dodać należy, że nawet, gdyby ww. ostrzeżenia zostały wykreślone, czynności zmierzające do sprzedaży nieruchomości w Lwówku mogłyby być czasochłonne, a ich rezultat niepewny. Z uwagi na znaczny upływ czasu, nie można mieć pewności, że oferta Temettu sp. z o.o., opiewająca na 10 000 000 zł netto, zostałaby złożona w toku procedury konkursowej. Sprzedaż nieruchomości przemysłowych przez zarządcę, czy też syndyka, wiąże się w praktyce niejednokrotnie z trudnościami i wymaga obniżek cen w stosunku do cen oszacowania. Powyższe uwagi należało jednak poczynić jedynie na marginesie niniejszej sprawy, albowiem w obecnym stanie sprawy (zakaz zbywania nieruchomości ujawniony w księgach wieczystych) podejmowanie przez zarządcę jakichkolwiek czynności zmierzających do sprzedaży nieruchomości w Lwówku byłoby bezprzedmiotowe.

W 2022 r. nie udało się również ściągnąć ani sprzedać należności przysługujących dłużnikowi. Zarządca sprzedał jedynie nieruchomości w Grońsku za 980 000 zł brutto, co nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i perspektywy dalszej działalności dłużnika. Nadmienić należy, że podział sumy uzyskanej ze sprzedaży ww. nieruchomości umożliwi jedynie częściowe zaspokojenie wierzycieli hipotecznych (4251-4257 akt). Plany podziału ww. sum mogą przy tym zostać wykonane – zważywszy na ich zatwierdzenie postanowieniem z 1 lutego 2023 r. – w okresie pomiędzy wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania sanacyjnego a jego uprawomocnieniem się. Konieczność wypłaty wierzycielom ww. sum nie sprzeciwiała się zatem wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania.

Brak jest również podstaw, by przyjąć, że dłużnik odzyska zdolność do wykonywania zobowiązań z uwagi na planowaną sprzedaż nieruchomości w Pniewach. Oferent zaproponował bowiem ich zakup za 3 155 200 zł netto, jednakże zadeklarował płatność dopiero po 6 miesiącach od wyboru oferty (k. 4598-4599 akt). Sprzedaż ww. nieruchomości mogłaby zatem nastąpić dopiero ok. połowy 2023 r., a podział sumy uzyskanej ze sprzedaży w II połowie 2023 r. Kontynuowanie postępowania sanacyjnego w ww. celu przez kolejny rok nie znajduje uzasadnienia. Wpływy ze sprzedaży ww. nieruchomości nie wpłyną w zasadniczy sposób na los przedsiębiorstwa dłużnika. Pozyskana kwota umożliwiłaby jedynie (podobnie jak sprzedaż

nieruchomości w Grońsku) częściowe zaspokojenie wierzycieli hipotecznych. Podkreślić należy, że wierzytelności zabezpieczone rzeczowo, uznane w spisie wierzytelności, opiewają na łączną kwotę aż 11 031 880,18 zł. Z kolei ewentualne kontynuowanie postępowania sanacyjnego w 2023 r. skutkowałoby wygenerowaniem dalszych strat rzędu ok. 1 000 000 zł oraz dalszym wzrostem zadłużenia spółki, powstałego po otwarciu postępowania sanacyjnego. Dodać należy, że nie ma przeszkód, by po umorzeniu niniejszego postępowania dłużnik – w porozumieniu z wierzycielami hipotecznymi – sprzedał nieruchomości w Pniewach na warunkach określonych w złożonej ofercie, co umożliwi zaspokojenie ww. wierzycieli z sumy, która zostanie uzyskana ze sprzedaży.

Opisana sytuacja ekonomiczna dłużnika wskazuje zarazem, że kontynuowanie niniejszego postępowania zmierzałoby do pokrzywdzenia wierzycieli. Zauważyć należy, że zdecydowana większość wierzytelności „Kwiatkowski” sp. z o.o. to wierzytelności zabezpieczone rzeczowo. Wierzyciele, którym przysługują ww. wierzytelności, nie wyrazili zgody na ich objęcie układem, a tym samym nie są zainteresowani zawarciem układu. Kontynuowanie niniejszego postępowania nie leży zatem w interesie tych wierzycieli, albowiem opóźnia ich zaspokojenie i generuje dodatkowe koszty. Wierzyciele, którym przysługują wierzytelności zabezpieczone rzeczowo, mogą uzyskać zaspokojenie w toku postępowań egzekucyjnych, bądź też zawrzeć z dłużnikiem stosowne porozumienia pozasądowe w przedmiocie sprzedaży obciążonych składników majątku dłużnika.

Kontynuowanie postępowania sanacyjnego w oczywisty sposób prowadziłoby też do pokrzywdzenia wierzycieli, których wierzytelności nie są zabezpieczone rzeczowo. Zważywszy na narastające z każdym miesiącem zadłużenie „Kwiatkowski” sp. z o.o., powstałe po otwarciu postępowania, oraz niepowodzenie dotychczasowych działań zmierzających do poprawy sytuacji ekonomicznej spółki, perspektywa zaspokojenia ww. wierzycieli choćby w części coraz bardziej się oddala. Dłużnik nie wypracował żadnych dochodów, dzięki którym mógłby wykonać układ. Co więcej - niewykonywane zobowiązania, powstałe po otwarciu postępowania sanacyjnego, przewyższyły już sumę wierzytelności wierzycieli, z którymi dłużnik miałby zawrzeć układ. Widoki na zaspokojenie ww. wierzycieli po ponad 3 latach prowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego, są zatem mniejsze niż przed jego otwarciem i z każdym miesiącem maleją.

Podkreślić należy również, że zgodnie z art. 321 ust. 1 p.r. Sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli w celu głosowania nad układem niezwłocznie po zrealizowaniu całości lub części planu restrukturyzacyjnego przewidzianej do wykonania w toku postępowania sanacyjnego, nie później jednak niż przed upływem dwunastu miesięcy od dnia otwarcia postępowania sanacyjnego. Z kolei w myśl art. 321 ust. 2 p.r. jeżeli w terminie,

Sygn. akt XI GRs 14/19

o którym mowa w ust. 1, nie został zatwierdzony spis wierzytelności lub nie została zakończona procedura uzyskiwania zgody na udzielenie pomocy publicznej, sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli w celu głosowania nad układem niezwłocznie po zatwierdzeniu spisu wierzytelności lub zakończeniu procedury uzyskiwania zgody na udzielenie pomocy publicznej.

W niniejszej sprawie spis wierzytelności został zatwierdzony postanowieniem z 6 października 2021 r. Brak jest zarazem potrzeby uzyskiwania zgody na udzielenie pomocy publicznej. Pomimo to przez kolejne kilkanaście miesięcy nie został zrealizowany plan restrukturyzacyjny, nie zostały złożone przez dłużnika aktualne propozycje układowe (k. 3853 akt), nie odbyło się zgromadzenie wierzycieli i nie ma widoków na zawarcie układu. Od otwarcia postępowania sanacyjnego minęły już ponad 3 lata, co znacznie przekracza czas zakładany przez ustawodawcę. Powyższe okoliczności wskazują, że dłużnik nie wykorzystał ww. czasu w należyty sposób i nie podjął skutecznych działań, które umożliwiłyby realizację celów postępowania restrukturyzacyjnego.

Podsumowując wskazać należy, że obecna sytuacja ekonomiczna dłużnika powoduje, iż kontynuowanie postępowania sanacyjnego nie ma uzasadnienia, a jedynie skutkuje generowaniem zbędnych kosztów. Dłużnik nie tylko nie wypracowuje środków, które mógłby – po zawarciu układu – przeznaczyć na jego wykonanie, ale popada w coraz większe zadłużenie. W tym stanie rzeczy kontynuowanie postępowania sanacyjnego jest nieakceptowalne i sprzeczne z interesem wierzycieli.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 325 ust. 1 pkt 1 p.r., art. 326 ust. 2 p.r. i art. 326 ust. 3 p.r. Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

Zgodnie z art. 208 ust. 1 p.r. koszty postępowania ponosi dłużnik, a zatem uzasadnione było obciążenie go tymi kosztami w pkt 2 postanowienia.

SSR Ryszard Rakower

Zarządzenie

1. Odnotować i zakreślić.
2. Odpis postanowienia doręczyć:
  - 1) dłużnikowi z pouczeniem o dopuszczalności, warunkach, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia (pełnomocnikowi bez pouczenia, o ile został ustanowiony),
  - 2) pełnomocnikowi ING Banku Śląskiego S.A.,
  - 3) zarządcy.
3. Ustalam na potrzeby niniejszej sprawy następujący wzór pouczenia:

Pouczenie

1. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

2. Zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wnioski o jego zmianę lub uchylenie, jak również związać uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów.
  3. Zażalenie należy wnieść do Sądu Okręgowego w Poznaniu za pośrednictwem Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w terminie 14 dni od doręczenia postanowienia.
  4. Oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.
  5. Zażalenie podlega opłacie w wysokości 200 zł.
4. Proszę dołączyć do akt wydruki treści ksiąg wieczystych.
  5. Proszę zobowiązać zarządcę do zamieszczenia w MSiG obwieszczenia następującej treści:
„Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, Wydział XI Gospodarczy do spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych postanowieniem z 1 lutego 2023 r., sygn. akt XI GRs 14/19, umorzył postępowanie sanacyjne dłużnika „Kwiatkowski” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lwówku (numer KRS: 0000220224).
Poucza się, że na postanowienie o umorzeniu postępowania przysługuje zażalenie, które należy złożyć do Sądu Okręgowego w Poznaniu za pośrednictwem Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w terminie dwóch tygodni od ukazania się obwieszczenia.
Poucza się również, że osoba uprawniona do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego może złożyć uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości w terminie przewidzianym do złożenia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego.”
  6. W związku z umorzeniem postępowania, wnioski o odwołanie oraz o zmianę zarządcy pozostawić bez biegu jako bezprzedmiotowe.
  7. Przedłożyć akta Sędziemu-komisarzowi za 10 dni lub z pismem.

Poznań, 1 lutego 2023 r.

SSR Ryszard Rakower